

Gästrikedrottens Historiska Förening

Org.nummer: 885501-2467 Plusgiro: 816067-3 Bankgiro: 5602-3559

Ansvarig redaktör: Anders Hedbom, anders.hedbom@gmail.com – Tel. 070-581 90 33
Layout Ola Bergendahl och Nils Frölander

Gästrikland visar framfötterna

Vid SM på skidor 1916 i Örnsköldsvik deltog Storviks IF på 60 km med en stark trupp som här har låtit sig fotograferas i "överdragskläder" under den belövade entréportalen i SM-staden. Fr. v. Gunnar Persson, Edvard Persson som blev svensk mästare, Hans Hansson, Oscar Hansson, Wille Hansson och Andreas Norgren som belade andraplatsen.

Ordföranden har ordet

Gunnar Lindbom.

Det brinner – Spring!

Omvärlden och vi förändras ständigt. Ibland går det fort och ibland tar det längre tid, men det står aldrig stilla. Under året har vi i Gästriketidrottens Historiska Förening träffat våra kollegor i Hälsingland och Uppland i syfte att utbyta erfarenheter och dra nytta av varandra inför det framtida arbetet. I Sverige finns 70 st idrottshistoriska föreningar med målsättningen att knyta ihop den idrottsliga utvecklingen och se den ur ett historiskt perspektiv.

Vi i Gästrikland koncentrerar oss på det mänskliga mötet som sker på medlemsresor, idrottscaféer, mötesplatser och i samband med olika idrottsevenemang. Dessutom har vi vår medlemstidning som kommer ut två gånger per år och sänds ut till alla medlemmar.

Motion och idrott är i dagsläget en naturlig händelse. Folk rör sig på olika sätt, med eller utan tekniska hjälpmedel. Vi skickar bilder och videos över alla våra idrottsprestationer. Ibland går det så fort så vi har ännu inte kommit till målet innan det är känt för hela omgivningen. Så har det inte alltid varit. Det blev tydligt för mig då min mor på drygt 90 år berättade följande händelse från sin barndom:

”Hon och övriga barn var ute och lekte på gatan och gården längs Muréngatan. Då kommer, till alla barns häpnad en man springande i full fart. Det brinner, det brinner ropar barnen i kör och börjar rusa efter honom. Detta var den självklara tanken som slog dem. Varför skulle annars en fullvuxen karl springa? Visst var han lite konstigt klädd med lite säckiga byxor. Det blev ingen framgång för barnen. De hann inte ikapp honom och inte såg de någon eldsvåda heller.

Någon tid senare gick det upp ett ljus för mamma. Mannen var ut och tränade! Han hade tydligen ett jobb som han inte behövde slita ut sig på utan kunde ha lite kraft kvar när han kom hem till att använda till så onyttigt som att bara springa. Tiderna förändras och vi med dem!

Nu ska jag som pensionär ut och jogga en tur och samtidigt bocka mig ned och plocka lite skräp längs vägen. Det gäller ju att följa med i den pågående utvecklingen inom motionsidrotten.

Plogging, heter det visst enligt de sociala medierna. Vad kommer sedan?

Gunnar Lindbom

Innehåll i Nummer 2 nov 2017

- 1 Bild med Storviks IF:s skidlöpare 1916
- 2 Ordförandens ord, Innehållsförteckning och GHF:s styrelse 2017
- 3 Inbjudan till visning av den nya Gavlehovshallen
- 4–5 Från årsmötet den 26 april och presentation av de 50-årsjubilerande föreningarna Hagströms SK och OK Hammaren
- 6–7 Medlemsresan den 23 maj till Skutskärs IP och Strömsbergs Bruk
- 8–9 Minnesord över Thorvald Åkerlöf, Sune ”Hållsta” Karlsson och Breit Hellman
- 10 Legendariska fotbollsskrabbar i Norrsundet
- 11 Helena Lundström landslagstjej i fotboll och bandytjej
- 12 Gävles Bågskytteförening
- 13 Christer Carlsson – skidskytten
- 14–15 Bo Nordlund redovisar erfarenheter från styrelseträffar den 31 maj med Hälsinglands- och den 15 oktober med Upplands Idrottshistoriska Sällskap
- 16 Kassörens sida

GHF:s styrelse 2017

Ordförande: Gunnar Lindbom, Idrottsallén 23 A 806 49, Gävle. 026/16 75 87, 072-246 75 87: lindbom.gunnar@telia.com
vice ordförande: Lillemor Forsberg, Gävle, 026-19 24 26, 070-6734 293: gassarvet@gavlenet.se
kassör: Curt Larsson, Lindesnäsvägen 7 D, 806 28, Gävle. 070-665 61 21: curt.larsson@gavlenet.se
sekreterare: Bo Nordlund, Strömsborgsvägen 8, 802 66 Gävle. 070-680 65 99: bo.nordlund@telia.com
Ledmot: Lars Blomgren, Ringvägen 11, 811 52 Sandviken. 026-21 46 05, 070-542 14 95: lars.h.blomgren@telia.com
Ledamot: Anders Steffen, Ockelbo, 0297-41 565: anders.e.steffen@home.se
Ledamot: Jan-Åke Hedström, Årsunda, 026-29 01 25: janake.hedstrom@hos.sandnet.se
Adjungerade ledamöter: Ove Grip och Anders Hedbom
Revisor: Åke Nilsson, suppleant: Lars-Vidar Ström.
Valberedning: Lars Blomgren och Nils Frölander

GHF visar Gavlehovshallen

Inbjudan till medlemsmöte och studiebesök på Gavlehov måndagen den 15 januari 2018 kl 9.30

9.30 Samling i huvudentrén. GHF bjuder på **fika**.

10.00 Information och frågestund med GHF och representant från Gävle kommun. Därefter rundvandring och guidning i **Gavlehovshallen**.

För de som så önskar sker sedan en kort promenad till **Gavlevallen** (den nya fotbollsarenan), med rundvandring och guidning även där.

Cirka 13.00 Vi avslutar med en, på egen bekostnad, gemensam **lunch i Gavlerinken Arena**

För vår planering behöver vi din intresseanmälan (ej bindande) senast 9 januari till Bo Nordlund 070-6806509 bo.nordlund@telia.com eller till Lillemor Forsberg 026-192426 gassarvet@gavlenet.se

Tag gärna med en vän, som också vill bli medlem. Välkomna till några spännande timmar i idrottens tecken.

Det är aldrig försent att betala medlemsavgiften för 2017!!

Du betalar in medlemsavgiften på bankgiro 5602-3559 eller plusgiro 816067-3

100 kr för enskild medlem, 150 kr för Förening och 200 kr för förbund.

Uppgifter för inbetalning av medlemsavgiften 2018 kommer i vårens medlemsblad.

Nyhet: Medlemsbladet har fått namnet! "Gästriken"!

Med förhoppning om fortsatt medlemskap och stöd! Vänlig hälsning!

Styrelsen Gästrikeidrotten Historiska Förening

Skridsko och orientering tema på årsmötet

Hagaströms SK och OK Hammaren 50 år!

Uppmärksammades med vårt diplom på det välbesökta årsmötet

Först ut på årsmötet – OK Hammaren

Rune Ivarsson inledde årsmötesprogrammet med att ge de talrika mötesdeltagarna en innehållsrik presentation av sin förening genom att redovisa sin gedigna sammanfattning av **föreningens 50-åriga historia** enligt följande:

Några minnesvärda händelser under OK Hammarens första 50 år

På ett välbesökt möte på Jernvallen den 22 mars 1967 togs beslutet om att bilda en ny orienteringsklubb med namnet OK Hammaren. En interimsstyrelse tillsattes. Den nya klubbildningen hade man diskuterat under flera år mellan framför allt Högbo AIK:s orienteringssektion och Sandvikens OK. Varför? Orienteringsverksamheten var låg i de båda klubbarna och framförallt på ungdomssidan var det ett problem. Utan tillskott av ungdomar skulle orienteringen dö ut i Sandviken. En synergieffekt skulle även bli bättre budkavlelag vid en sammanslagning.

Rune Ivarsson berättar om OK Hammaren.

- 1967 Klubbens första ordinarie årsmöte avhölls den 19 maj. Till ordförande valdes Martin Åberg, som var ordförande i 5 år. Första året hade klubben 177 medlemmar. Redan första året arrangerades tävlingen Hammarslaget som pågår i stort sett varje år. Det har blivit 38 Hammarslag under åren.
- 1970 OK Hammaren arrangerar Nordiska juniormästerskapen i orientering.
- 1976 Sandvikens Kommun får ett orienteringsgymnasium som startade på hösten.
- 1978 OKH arrangerar knattekampen med 330 deltagare. Japansk TV närvarande för filmreportage.
- 1980 OKH fick förtroendet att arrangera SM budkavle i Lumsheden. 290 personer i arrangörsstaben.
- 1982 Budkavlen Gävleborgare arrangerades av flera klubbar i distriktet för första gången, 30 str., 5 etapper, 16 mil, 24 olika kartor, 199 kontroller. Start i Ockelbo, Rönnåsen och mål på Strömvallen i Gävle. 27 lag i mål. Vann gjorde Gävle OK. Tävlingsformen varade 1982–84.
- 1984 OKH tar sin första SM-medalj. Det var i budkavle SM för H17-20. I laget ingick Håkan Johansson, Per Carlberg och Ove Andersson.
- 1985 Ove Andersson får som första OKH:are dra på sig landslagsdressen i en juniorlandskamp.
- 1987 Våra herrjuniorer tar 5 SM-medaljer av 15 möjliga, varav Mikael Palmberg tar 2 JSM guld i H-18.
- 1988 OKH ansvarig för SM i skid-OL.Spr
- 1991 OHK fick sin första landslagsman i seniorklassen genom Mikael Palmberg. Hammarslaget blev i år en rekordstor tävling med 3392 anmälda. Gästrikekaveln samma helg med 922 anmälda. Hofors medarrangör.
- 1992 OKH bildade en handikappsektion (HK-OL) enligt beslut på årsmötet. Orienteringssjukan Twar slog till i klubben. Träningarna inställdes. 25 ungdomar testades.
- 1995 OHK:s elitsatsning förstärktes rejält med 5 nyförvärv, bl.a. Joakim och Mikael Ingelsson från Ockelbo OK. Med dessa i klubben plus egna tillhörde vi Sveriges 10 bästa klubbar under en 5-årsperiod
- 1998 Gästrikland arrangerar 5-dagars med World-cup. C:a 13700 anmälda. OKH ansvarig för World-cup start och mål, sekretariat 1, och vätska. Ca 300 st. funktionärer.
- 2001 I april övertar OKH ansvaret för bastu- och kioskverksamheten på Högbo Bruk. Samtidigt flyttar man in i ny klubblokal i samma byggnad.
- 2004 Joakim Ingelsson väljs till ny ordförande vilket han fortfarande är 2017.
- 2005 På årsmötet beslutades att en cykelsektion MTB skulle bildas. OKH anslöt sig till Svenska cykelförbundet.
- 2010 Efter 38 år av den traditionella julmässan blev 2010 den sista. Julmässan såg till att klubben hade en stabil inkomst varje år. OKH är numera involverad i Högbo Bruks julmarknad.
- 2012 SM i långdistans arrangerades av OKH i Lumsheden.
- 2016 Klubben har i dag 541 medlemmar. I början av 90-talet var medlemsantalet 600–650 st.
- 2017 Den 11 mars har OK Hammarens verksamhet pågått i **50 år**. Jubileum firades på Valhalla med ca 130 deltagare. På förmiddagen pågick aktiviteter för vuxna och barn. Med stabil ekonomi och många duktiga ungdomsledare blickar vi framåt med tillförsikt.

Nuvarande ordförande i OK Hammaren **Joakim Ingelsson** har under sin orienteringskarriär tillhört yppersta eliten både nationellt och internationellt. Han fortsätter att framgångsrikt tävla i äldre åldersklasser. Samtidigt är han instruktör och lärare i Sandvikens Orienteringsgymnasium, som OK Hammaren delar ansvaret för. För sina insatser som både aktiv och ledare tilldelades **Joakim Ingelsson nu GHF:s hedersdiplom**. Eftersom han var utomlands på ett av sina internationella uppdrag för orienteringssporten och inte kunde ta emot diplommet personligen, fick Rune Ivarsson göra det i stället. Rune fick också emotta klubbens diplom för dess 50 år.

Joakim Ingelsson – bäst i världen 1992.

Så var det dags för Hagaströms SK

Per Olof Hallberg har efter sin aktiva tid blivit Hagaströms och Gävles eldsjäl för skridskosporten och hedrades för detta med **GHF:s diplom**. Under årsmötet berättade han om skridskosporten och under vilka påfrestande villkor föreningen oftast arbetar. I avsaknad av konstfryst skridskobana är såväl motion, träning som tävling ett idrottsliv i ovisshet. Men jobbiga villkor har aldrig hindrat att föreningen tillhör landets främsta både vad det gäller bredd och elit. Ett affischnamn var på

Per Olof Hallberg visar upp en tävlingsdräkt.

sin tid Bo König med flera lopp i OS. Trots allmänhetens uppskattning och förståelse från kommunen har Hagaströms SK ännu inte fått gehör för en konstfryst skridskobana. En sådan skulle också gynna det växande motionsintresset för långfärdsskridskor och skolornas friluftsdagar.

Per Olof fortsatte med demonstration av skridskor och tävlingsdräkt både förr och nu, vilket väckte uppskattning och intresserade frågor.

Hagström SK är sedan begynnelsen något så fint som en lokal flergrensförening med egen idrottsplats och kräver som sådan mångsidiga, engagerade ledare och funktionärer. **Allan Ädel** tog emot föreningens diplom. För trogen tjänst i föreningen och därmed för insatser av idrottshistorisk betydelse hedrades med diplom **Arne Sköld** som jobbat med ishockey, rinkbandy och klubbstuga samt **Ingemar Björklund** för sitt administrativa arbete som kassör.

Dags för paus och förhandlingar

GHF bjöd på kaffe/te och smörgås innan årsmötesförhandlingarna tog vid. Dessa löpte som vanligt utan problem. Välskött ekonomi fick lovord och styrelsen beviljades ansvarsfrihet och omvaldes.

Som intressant övrig fråga föreslog **Mats Åkerlind** för GHF ett tankvärt projekt som inriktar sig på kvinnorna i den lokala idrottshistorien.

Bo Nordlund

Från det välbesatta årsmötet.

Diplommottagarna fr. v. Rune Ivarsson, Per Olof Hallberg, Ingemar Björklund, Arne Sköld och Allan Ädel.

Rapport från Medlemsresa

Årets medlemsresa den 23:e maj gick den här gången till två närliggande platser, Skutskärs IP och Strömsbergs Bruk i Norra Uppland.

Skutskärs IP

Vid ankomsten till Skutskärs IP möttes vi av ordf. i Skutskär bandy Sören Sandström, som hälsade välkommen. I cafeterian fick vi medan kaffe och bulle intogs en mycket intressant genomgång av sportchefen Kent Hockman om Skutskärs bandyhistoria och dagens verksamhet. Kent berättade att för nästan 10 år sedan var bandyn i Skutskär nere för räkning då Älvkarleby kommun valde att stänga och skrota den konstfrusna banan. Mattan rycktes undan under fötterna på oss, men efter att ha byggt en ny bana i egen regi har vi nu genom ett långsiktigt och målmedvetet arbete lyckats engagera tränare på allra högsta elitnivå både på herr- och damsidan. Det kommer att innebära bra resultat långsiktigt, och de som deltar i vår verksamhet kommer alltså att ges fina möjligheter att utvecklas inom bandyn, och vi gör ingen skillnad på herre eller dam, pojke eller flicka. Damlaget spelar kommande säsong 17/18 i Elitserien och Herrlaget i division 1.

Efter fikat blev det en guidad rundvandring på idrottsplatsen, GHF tackar ordf. Sören Sandström med medarbetare för ett mycket trevligt besök och önskar Skutskärs bandy lycka till i seriespelet 17/18.

Information och fika i cafeterian.

Fyra Skutskärsledare. Fr.v. Kent Hockman, Lars Behlander, Sören Sandström, Sven-Arne Sundström.

Glada och intresserade GHF-are på Skutskärs IP.

Strömsbergs Bruk

Nästa anhalt på vår resa blev Strömsbergs Bruk, det enda järnbruk i Uppland där alla komponenter, som visar ett typiskt vallonbruksindustrisamhälle från 16–1800-talen, är väl bevarade i en unik samlad miljö. Vi inledde besöket med lunch på Strömsbergs café och sedan guidad rundvandring. Miljön i Strömsberg är verkligen unik med masugn, stångjärnshammare, ett stort vattenhjul som drev hammaren mm. Besöket i Strömsberg avslutades med kaffe och kaka. Under hemresan till Gävle testade vår sekreterare Bo Nordlund deltagarnas bandykunskaper med betoning på Skutskärs IF. Som vanligt kluriga frågor men ändå på en lagom svår nivå. Tack Bosse!

Sammanfattningsvis en trevlig resa med en fin blandning av idrotts- och gammal industrikultur.

Anders Hedbom

Vegetarisk lunch i Strömsbergs café.

Strömsbergs Bruk med Strömsbergs café i blickfånget.

Ordförande tackar för utomordentlig guidning.

Reseledaren Anders Hedbom och vår guide Lotta Lundh informerar de mätta och belåtna deltagarna.

Vacker vy över Strömsbergs Bruk.

Torvald Åkerlöf – En av gästrikeidrottens stora i bandy har gått ur tiden

För en dryg vecka sedan nåddes vi av beskedet att ännu en av våra gamla idrottsstjärnor gått ur tiden. Torvald Åkerlöf avled efter en tids sjukdom. Vi minns Torvald som en av de stora i Gästrikbandyn genom tiderna. I mer än 35 år var han aktiv i sex Gästrikklubbar. Han blev en permanent tillgång i landslagets försvar. Han spelade tre VM-turneringar och tilldelades den respekterade Kabompokalen för bästa insats i landslaget. Där var Torvald under åren pådrivande halvback eller brytsäker back, och unik i landslaget även när han spelade i division I.

Torvald var född 1928 i Forsbacka. Där var det självklart att en grabb skulle bli bandyspelare. Som tonåring flyttade han in till Gävle med förhoppning om bättre jobb och för spel i Södra BK och IFK Gävle.

Från 1948 till mitten av 1970-talet spelade Torvald i olika omgångar för Forsbacka IK, SAIK, IK Huga, Gävle BK och Hamrångefjärdens IK. Einar Ask lockade honom till SAIK, där Torvald fick sitt genombrott i SM-finalen 1950 mot segrande Västerås SK.

Löfte om bättre jobb gjorde att Torvald åter spelade i Forsbacka IK på 1950-talet. Med Torvald, Ernst Hård och Sigge Parling i laget blev det tidiga 1950-talet Gula Farans storhetstid i svensk bandy.

Bruket och bandyn hade glädje och nytta av varandra. Men bruksandan och klubbkänslan kunde även bli missriktad. Torvald kunde berätta om spott och spe hemma i Forsbacka på grund av sina klubbyten.

1963 värvades Torvald till IK Huga, som satsade stort för att återkomma till eliten. Efter tre vintrar där tog Torvald un-

der sex år stort ansvar i Gävle Bandyklubb i division II med Nynäs IP som bandyarena och med förhoppningar om spel i högsta serien.

På bandyplanen och i föreningen var Torvald en ledargestalt.

Fyllda 40 år spelade han med sin rutin en sista säsong hemma i Forsbacka.

Men än var inte bandykarriären slut. Torvald gick genom Svenska Bandyförbundets utbildning för tränare och ledare. Med den kompetensen tog Torvald som spelande tränare under 1970-talet hand om Hamrångefjärdens IK i division III. Där var bandytraditionen på upphällning. Med sin erfarenhet och med sitt goda handlag fick han ortens ungdomar att gå in för bandy. Föreningen repade sig och kom under Torvalds träning att fostra lovande spelare.

Vi minns Torvald som både tekniker och taktiker på bandyplanen. Tack vare rutin och erfarenhet tog han ansvar i sitt lag både på och utanför planen, juste men även hård och effektiv i försvarsspelet.

I social gemenskap var Torvald rak och ärlig, nära till skämt och humor. Han behöll genom åren ett starkt allmänt intresse för idrott och så länge hälsan tillät var han delaktig i vår förenings idrottshistoriska verksamhet.

Torvald sörjs närmast av döttrarna Eva och Ann och sambon Marianne. Vi deltar i deras sorg.

Bo Nordlund

BANDYLANDSLAGET 1961. Bakre raden fr.v. Lennart Backman, Gunnar Palmér, Jens Lindblom, Kurt Sedwall, Paul Karlsson, Roland Niva, Kjell Edlund, Gunnar Björk. Främre raden fr.v. Yppe Palmqvist, Orvar Bergmark, Torvald Åkerlöf, Sigge Parling, Ulf Fredin, Sture Strand.

Han var bäst i världen på 1500 m – nu har Gefle IF-legendaren "Hållsta" Karlsson avlidit

En av Gefle IF:s största friidrottare genom tiderna har gått bort. Sune Karlsson har avlidit.

Han som med smeknamnet "Hållsta" sprang 1 500 m med sån kraft och fart att han 1953 var snabbast i världen.

Just det.

Det tål att upprepas det där. Sune Karlsson var snabbast i världen på en av de finaste distanserna, 1 500 m.

Han sprang 1953 distansen på 3.44,2 vilket ingen klarade av att slå detta mästerskapsfria år.

Just 1953 var Sune "Hållsta" Karlssons stora år. Då vann han även SM-guld på 1 500 meter och även SM-guld i terräng.

I många föreningar hade givetvis en löpare som Hållsta Karlsson varit häpnadsväckande framgångsrik. Men inte i Gefle IF, där han fyllde på i en rad av världslöpare med Gunder Hägg, Henry Eriksson, Gösta "Sågmyra" Bergkvist, Ingvar Bengtsson och Olle Åberg.

Sune Karlsson var som flera av de andra stjärnlöparna i klubben brandman och värvades av branchefen Sven Rohlén till GIF och Gävle.

Han svarade upp mot de högt ställda förväntningarna och fortsatte alltså den stolta löpargenerationen under en rad säsonger.

Sune Karlsson kom från Hållsta i Södermanland och tävlade innan han kom till Gävle för IK Standard.

Han tog alltså SM-guld på 1 500 m 1953, SM-guld i terräng -53 och -56, SM-guld på 4 x 1 500 1951–55 och lagterräng 1952.

Och sprang alltså 1 500 m snabbast av alla i hela världen just 1953. Sune "Hållsta" Karlsson, som bodde i Hedesunda, blev 89 år.

Stisse Åberg Mittmedia

Breit Hellman död

Brynäs IF har sorg. Breit Hellman, en av föreningens viktigaste ledare genom alla tider, har avlidit efter en tids sjukdom.

Breit Hellman spelade själv ishockey, fotboll och tennis i Brynäs på 1950-talet. Han visade redan vid 23 års ålder ledaregenskaper som ishockeysektionens starke man Thure Wickberg gillade, så Thure övertalade honom att sluta som aktiv och i stället hjälpa till med att bygga upp den nya organisation som Brynäsishockeyn behövde. Thure skapade omkring sig en inre kärna som var densamma i många, många år – till och med sedan han själv avlidit 1974. Den bestod av Henry Jansson, Bo Hessel, Lennart Jansson och Breit Hellman. Breit var den siste av dem som var kvar i livet. Nu är alla fem borta.

I början var Breit Hellman lagledare och skötte mycket av det administrativa kring laget samtidigt som han i samråd med tränaren tog ut laget och lade upp träningen. Men efter ett par år fick Bosse Hessel ta över det ansvaret samtidigt som Breit blev huvudansvarig för att värva spelare.

Han arbetade som resande i oljebranschen och hade goda möjligheter att själv studera lovande spelare ute i landet. Dessutom umgicks han med många av spelarna i laget och tog till sig av deras synpunkter på vilka spelare i andra klubbar som skulle kunna bli förstärkningar. Det var många som samarbetade i projektet, men Breit Hellman hade sista ordet. Och han hade en mycket speciell förmåga att hitta spelare som passade in. Både som spelare och som personligheter.

– Han var en av de viktigaste personerna i klubbens historia, säger Inge Hammarström – som själv värvades till Brynäs av Breit Hellman och blev fyrfaldig svensk mästare, landslagsstjärna och NHL-proffs.

Breit Hellman blev 84 år.

*Ulf Kriström –
Brynäs hemsida 2017.09.06*

Legendariska fotbollsgrabbar i Norrsundet

Olympiaåret 1948 stod ett gäng tuffa fotbollsgrabbar i Norrsundet för klubbens största framgång. Grabbarna som då var 16 år stod för bedriften att vinna pojkcupen efter att i finalen ha slagit ”stora” Brynäs.

Men före finalspelet, som faktiskt avgjordes i hela tre matcher, hade Norrsundet slagit de lag som kom i deras väg.

Det började med Södra BK på Nynäs grusplan i Gävle och sedan slog grabbarna ut både Hofors AIF och Örta utanför Sandviken, innan det var dags för de mycket dramatiska finalerna.

Lasse Johansson var den store målskytten i laget. Lasse var också stor till växten, så stor att grabbarna i motståndarlagarna nästan var rädda när han kom ångande.

I match mot Örta sköt han faktiskt också sönder målnätet på ett av sina målskott. Det var verkligen krut i hans skott. Det var något av Gunnar Nordahl över Lasse Johansson.

Rune ”Pajtus” Jansson var lagets mest tekniske lirare och ofta var det Pajtus som spelade fram Lasse Johansson.

Grabbarna vann alla matcher före finalerna klart.

– Men när vi mötte Hofors borta var det först lite kris. Vår lagledare Pettersson gick faktiskt och ”gömde” sig när vi låg under med 3–0. Men sedan vände vi och vann, berättar Bengt Wiklund högerytter i mästarlaget.

Det var en stor överraskning att grabbarna från Norrsundet tog hem cupen och blev mästare för Gästrikland. Det är också den största framgången för klubben genom åren.

– Vi var heller inte med i seriespelet för pojklag. Det var Eskil Abrahamsson (kassör och något av allt i allo i Norrsundets IF) som anmälde oss till pojkcupen. Nästan alla i laget spelade i juniorlaget, men var ändå bara 16 år, säger Rune ”Pajtus” Jansson.

– Mitt bästa minne var när jag kunde göra mål i den andra finalen mot Brynäs på Strömvallen, säger Bengt Wiklund.

Målvakten Ola Lyck och centerhalven Bert Sjölin var också strateger i mästarlaget, men hela truppen gjorde naturligtvis en mycket strong insats.

I pojklagsmatcherna var det gymnastikskor som gällde. Kanske man också lirade med en något mindre boll?

Det berättas också att ”Pajtus” Janssons slog flertalet av de straffar som laget tilldömdes. Men en gång så ville den

store målskytten Lasse Johansson slå straffen. Han tog i för kung och fosterland, men fick snedträff och bollen landade närmare hörnflaggan än målet. Men Lasse tog igen den missen med råge och bjöd på många ”målstrutar” och bidrog stort till cupvinsten.

Väl framme vid finalspelet så fick Norrsundet börja hemma på Lindövallen. Här blev resultatet 1–1 och det måste till omspel.

Den andra finalen på Strömvallen i Gävle första söndagen i augusti slutade också den med ett kryss 4–4.

Det regnade och var mycket blött på planen och det var Lasse Johansson som satte Norrsundets fjärde mål. Han halkade i blötan, men fick ändå till en lobb över Brynäs målvakten.

Det behövdes alltså ännu en match för att segrarna skulle kunna koras!

Den tredje och avgörande matchen spelades på Testebovallen i Strömsbro.

Skrivaren av dessa rader cyklade från Norrsundet in till Strömsbro med några kompisar för att se matchen.

Och vilken härlig final det blev sett med våra ögon.

Norrsundet vann med hela 5–1 och bland annat slog ”Pajtus” in en helt otaggbar straff. Lasse Johansson ”målade” naturligtvis också och allt eftersom målen trillade in så tystnade den från början så högljudda Brynäscklacken.

Den historiska cupsegern var bärgad och grabbarna skulle få sina medaljer. Men några medaljer blev det inte i Strömsbro. Grabbarna fick vänta till nästa helg och då premierades segerlaget hemma på Lindövallen.

SÖREN ÅKERMAN

Helena Lundström

– landslagstjej i både fotboll och bandy

Helena Lundström är en av de aktiva inom Strömsbro IF som har haft den mest mångsidiga karriären. Hon har spelat i landslaget både i fotboll och bandy och var i många år bland landets bästa i båda sporterna. Hon spelade med i Strömsbros damfotbollslag nästan från start och under hela storhetsperioden på 80-talet. Dessutom har hon varit både tränare och lagledare samt också varit anställd i föreningen som kanslist.

Redan 1973 debuterade hon som 13-åring i Strömsbros A-lag. Sin fotbollsuppfostran fick hon i Testeboserien där de flesta av de blivande allsvenska spelarna i Strömsbros damlag började sin karriär. Damfotbollen hade börjat slå igenom på 80-talet och antalet fotbollsspelande flickor steg för varje år. Redan vid denna tid ansågs Helena Lundström som en av landets mest lovande spelare och som 15-åring debuterade hon i A-landslaget. Det var en landskamp mot Finland borta som slutade med svensk seger, 2–0.

”Jag minns att vi tränade på Råsunda före resan till Finland. Det tyckte man var något speciellt då”. Året därpå blev det ytterligare en landskamp för Helena, även denna gång mot Finland. Men bara en kort tid efteråt blev hon knäskadad, en skada som skulle ställa till problem för Helena under resten av hennes tid som aktiv. De ständiga problemen med ett krånglande knä bidrog till att det inte blev fler landskamper för hennes del. Helena var en av de tongivande spelarna i det Strömsbrolag som från praktiskt taget ingenting tog sig upp i Allsvenskan och lyckades etablera sig där under 10 år. Hon har många roliga minnen från de allsvenska åren.

”Vi var ett gäng tjejer i ungefär samma ålder som trivdes ihop och hade kul. Vi hade väl inga storstjärnor i laget men vi hade ett jämnt och kämpastarkt lag där alla ställde upp för varandra”, minns Helena. Ett starkt minne är när laget kvalificerade sig för den ”nya” allsvenska serien 1987. Innan dess hade damallsvenskan bestått av först fyra,

sedan två grupper men 1987 bestämdes det att det skulle bli en allsvensk serie. 1990 gjorde Helena sin sista säsong som aktiv i laget. Tyvärr blev det ingen rolig säsong för henne. Strömsbro åkte ur Allsvenskan och Helena var skadad större delen av säsongen. ”Den säsongen vill jag helst glömma”, säger Helena. Efter några år som tränare tackade Helena för sig efter säsongen 1994. ”Jag hade tröttnat något och kände mig inte så motiverad att sitta och åka runt i Norrland ännu en säsong. Så då var det lika bra att lägga av.” Förutom fotboll i Strömsbro spelade Helena bandy i allsvenskan med Sandvikens AIK under större delen av 80-talet. Från 1982 till 1989 spelade Helena i bandylandslaget där hon gjorde 16 landskamper och därmed blev hon ”Stor tjej” nr 7. 1983 blev hon utsedd till ”Årets bandyflicka” och 1984 vann hon skytteligan med 24 mål. En mycket fin fotbolls- och bandykarriär verkligen värd att uppmärksamma.

Anders Hedbom

Visste ni att inomhusarenan Globen i Stockholm som byggdes 1986–88 är världens största sfäriska byggnad?

Om Du färdas med ljusets hastighet och tänder din pannlampa, vad händer då?

Gävle Bågskytteklubb

Texten hämtad från Bågskytteklubbens 60-årsjubileum

Bågskyttesporten i Gävle är egentligen äldre än vad rubriken anger. Redan i mitten av 1940-talet fanns en hel del bågskyttar i Gävle under ledning av dåvarande borgmästaren Berlin. Inom AB Elof Malmbergs skyttegrupp togs bågskytte upp på programmet 1949 och samma år hölls ett klubbmästerskap på Rönningens skjutbana. Målen bestod av gevärsskyttetavlor och skjutstilen var tämligen fri och varierande. Vid ett möte i Folkets Hus i Gävle bildades Gävle Bågskytteklubb med 22 medlemmar. I inledningen till de stadgar som antogs kan man läsa följande:

"Gävle Bågskytteklubb, stiftad den 6 februari 1951, har till ändamål att genom utövande av bågskytte verka för höjande av medlemmarnas andliga och fysiska fostran samt för främjande av god kamrat- och idrottsanda"

Den första tävlingen var något spektakulär. Folkparkschefen var optimistisk nog att ställa fina lokaler till förfogande. Ivrigt påhejade av en talrik åskådarskara började skjutningen. Den allra första pilen flög rätt upp i taket och genom en fin lampkupa!! Pressen skrev dagen efter att bågskyttepremiären blev en "lyckad tillställning".

Större precision i skjutningen skulle det bli längre fram. Det som är påfallande, när man läser historiken, är att så många kvinnor deltog i tävlingarna redan från början. Rune Wahlund och Folke Glaas var klubbens bästa skyttar de första åren och de hävdade sig bra nationellt.

Den första utomhustävlingen, Gävlerundan, ordnades redan 1952 och sedan årligen fram till slutet av 1960-talet. På 1970-talet avlöstes den av Gävleronden, en taveltävling, FITA-rond 1440 pil, som pågick ett antal år. Intresset minskade under 1980-talet och ett tag låg all tävlingsverksamhet nere.

Gävlerundan återkom i början av 1990-talet och med den många andra tävlingar i olika former, inbjudningstävlingar, klubbävlingar, DM i tavla två gånger och ett flertal DM i Jakt & Fält. Detta skedde på och i närheten av Måsberget. Gävlerundan heter numera Gävlebo-

kens 3D, en tävling utmed en bana ute i terrängen, och utmed banan ligger oftast 24 eller 30 mål som man ska skjuta på. 3D brukar hållas på I 14:s gamla skjutfält. Klubbens målsättning är att minst en stor tävling skall hållas varje år.

År 2004 ordnade Gävle

Bågskytteklubb sin första SM-tävling – 3D SM med stort deltagande från praktiskt taget hela landet. En riktig kraftanstängning för klubben och dess medlemmar. Det blev också en mycket lyckad SM-tävling.

Just 3 D har nästan blivit synonymt med Gävle och Gävlebocken. Klubbens skyttar deltar i snart sagt varenda 3D tävling under säsongen och det med stor framgång. "Nu kommer Gävle", hör man, när vår lilla buss dyker upp oftast fylld med skyttar. Ibland krävs det fler bilar för få med alla till tävlingarna. Gävle Bågskytteklubb har mer än ett 100-tal medlemmar och nya hör av sig hela tiden. I dag är ett 30-tal aktiva. De är å andra sidan väldigt aktiva, så att vi har trängselsproblem vid våra träningskvällar inomhus. Långbåge dominerar i klubben men compound (Compoundskytten skjuter med en modern avancerad, hjulförsedd båge som kallas compoundbåge) samlar fler och fler. Medeltida armborst har blivit populärt. Prova-på-verksamheten är livlig och klubben har en ökande ungdomsverksamhet, så Gävle Bågskytteklubbs framtid ser ljus ut.

Ove Grundwall

Jan Domeij, Inge Bertäng, Ulf Grans-tröm segrare i Fält-SM, Avesta 2015.

GHF:s hittills genomförda medlemsresor

2004 Buss till Idrottsmuséet i Falun och Vasaloppsmuseet i Mora
2005 Buss till Stockholms Stadion och Bosön
2006 Buss till "Billan" Westin och Erik Östlund i Segersta och Höghammarhallen i Bollnäs
2007 Buss till f.d. Nymans Cykelfabrik i Uppsala och Riksidrottsmuséet i Stockholm
2008 Buss till Örebro idrottsmuseum och Berns Arena
2009 Ingen resa. I stället idrottshistorisk regionsträff i Göransson Arena i Sandviken
2010 Buss till Edsbyns idrottsmuseum och Dina Arena inkl. idrottscafé med bandytema
2011 Buss till Dalarnas idrottsmuseum på Lugnet i Falun inkl. idrottscafé med tema Dalarnas idrottshistoria
2012 Buss till Tegera Arena i Leksand inkl. idrottscafé med tema ishockey

2013 Buss till Friends Arena i Solna och finalmatchen i Damfotbolls-EM mellan Norge och Tyskland
2014 Buss till Dalarnas idrottsmuseum på Lugnet i Falun inkl. idrottscafé med tema skid-VM i Falun 2015 samt därefter till Vasaloppsmuséet i Mora med Rolf Hammar som värd
2015 Buss till Nostalgimuséet i Strömsberg och Riksidrottsmuséet i Stockholm med Karl Örsan som värd
2016 Buss till Söderhamn och Hällåsen med besök i Skidstadion. Sedan lunch i Flygstaden och guidning i Flygmuseet
2017 Buss till Skutskärs IP. Kaffé och "Bandysnack". Sedan till Strömsbergs Bruk. Vegetarisk lunch i Strömsbergs café. Guidning i Strömsbergs gamla järnbruk. Kaffé och hemfärd.
2018 Styrelsen tar tacksamt emot förslag

*Johan Ludvig Runeberg skrev Älgskyttarne – GHF presenterar
en annan stor författares senaste verk*

Christer Carlsson – Skidskytten

Snart börjar vintersäsongen med allt vad det innebär inom idrotten. Mysigt att halvligga i soffan på söndagarna och kolla in Vinterstudion på TV. Och tro det eller ej, men jag har själv en karriär som skidskytt! En väldigt kort men ändå!

Det var i lumpen på I14 i Gävle 1969. Vi hade en skidskyttetävling över 2,5 mil en lördag. Jag hade vid den tiden en utmärkt kondis eftersom jag ju spelade hockey (Hemsta IF), och skidåkning gillade jag. Däremot var det sämre ställt med skyttet! Jag hade faktiskt ett rykte om att vara I14:s uslaste i grenen. När vi låg på skjutbanan på dagarna gick mina skott i tallskogen långt bakom måltavlorna för det mesta! Ryktet om mina skjutkonster tog ordentlig fart när vi under Regementets Dag fick besök av anhöriga och det hade anordnats lite olika festligheter i tivolistil i Regementsparken. Där fanns en skjutbana där undertecknad till allas munterhet fick storstryk av blivande hustrun som aldrig ens tidigare sett ett gevär på nära håll. Innan lumpen så var det lika med mig. Det var ju bara busungarna som höll på med sånt, under tiden som jag trixade med fotbollar, klappade bortsprungna hundar och byggde lövhögar åt igelkottarna på Brynäs!

Näväl lördagen kom. Flaggorna smattrade i vinden. Regementschefen skötte starten från kaserngården. Årets mest prestigefyllda tävling skulle gå av stapeln! Alla I14:s soldater som kunde stå på benen deltog! Jag kom fint iväg, hade fått hjälp med vallningen av en kompis på luckan som var skidåkare. Det flöt på bra. Vi skulle skjuta 3 gånger på samma skjutstation. Två gånger stående och en liggande. Straffrundor i förhållande till poängen man sköt. Efter spåret fick jag meddelande om att jag låg bra till. Så första stationen, stående, sköt fem skott. Man visade träffarna med en s.k. målspade. Till min förvåning sköt jag alla skott mitt i prick! Jag var chockad, men kontrollerad och skidade iväg.

Nya informationer berättade att jag ledde hela tävlingen! Skjutstationen igen. Liggande. Fem skott, pulsen var hög k-pisten darrade, **ALLA FEM MITT I PRICK!!** Otroligt!! Iväg igen och nya informationer av flåsande funktionärer berättade att jag ledde klart! Kostade på mig att stanna och tanka rejält med blåbärssoppa och njöt samtidigt som hjärtat bankade! Hur faan kunde jag skjuta så bra?? Vad härligt! Ut på spåret och sista varvet, allt kändes perfekt trots en enorm trötthet. Sista skjutningen, stående, **ALLA FEM MITT I PRICK!!!** Nu var det bara att ladda hemåt! Sista fem kilometrarna blev jag dock upphunnen av ett par killar som tävlade i skidor i nån Hälsinge klubb, det kunde jag utläsa på ryggarna på deras jackor, så jag var ”int bitter”, men jag var trött, jag var snorig och jag kom in som trea i mål!! En fantastisk prestation av en hockeyspelare i fel gren! Och som jag skjutit!! Inte en straffrunda! Efter uppställning på ka-

serngården väntade en trevlig helg i frihet. Jag berättade stolt för alla jag träffade om mina bravader i skidskyttespåret sistlidna lördag! Folk var imponerade.

När vi kom tillbaka till luckan på söndagskvällen tog min sängkamrat soldat 12 Björnstedt från Stockholm mig avsides och sa ”du vet i lördags i skidskyttetävlingen, det var vi sjukskrivna som skötte skjutresultaten, och när du sköt så visade jag med spaden mitt i prick varje gång, trots att du sköt som vanligt, åt helv-e”! ”Jag tänkte inte säga nåt men eftersom du blev trea så tyckte jag att jag måste berätta! Men dj---ar vad du åkte”.

Sanningen kom ikapp som en pisksnärt! Jag som hade börjat umgås med tanken på att jag hade höjt mig i skyttet så till den milda grad och var trea i skidskytte på hela I14! Följande lördag var det stor prisutdelning på kaserngården i samband med permissionsuppställningen. Jag hade under veckan haft en massa grubblerier om huruvida jag skulle berätta för kompanichefen om mitt ”fusk”, men avstod. De tre främsta i den stora tävlingen ropades upp och vi fick av regementschefen själv, under kamraternas smattrande applåder mottaga våra medaljer! Med tanke på hur jag ”vunnit” min medalj mådde jag inte som en Jerringprisvinnare direkt!

På hemvägen till Hamiltongatan stannade jag vid Gammelbron, gick ur bilen, ut på bron, kysste den stora fina bronsmedaljen farväl och förpassade den snabbt med ett plask till abborrarna och evigheten i det skummande vattnet! Det kändes bra och lite stort, och förbannat Rätt!

Vårt utbyte av erfarenheter med andra idrottshistoriska organisationer

En inriktning på verksamheten i vår förening skall vara kontakter och utbyte med andra idrottshistoriska organisationer i landet, särskilt med dem i grannskapet. Hittills under året har vi därför haft fruktbara överläggningar med Hälsingland och Uppland.

Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap dokumenterar på sin hemsida

Vår styrelse träffade i maj representanter för Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap hos Gävleborgs Idrottsförbund. Under mötet utbyttes erfarenheter. Av särskilt intresse när Gästrikland och Hälsingland numera tillsammans ingår i Gävleborgs Idrottsförbund.

Hälsingland presenterade en innehållsrik och välbesökt hemsida som kontinuerligt utvecklas av en redaktionsgrupp. Till bildmaterialet har kommunernas arkiv bidragit ekonomiskt. Den som söker på hemsidan kan finna mycket om Hälsinglands idrottshistoria.

Självklart finner man där information om föreningen, styrelse och kontakter. Allmänt kulturhistoriskt värdefull är hemsidans förteckning med beskrivningar och bilder av idrottsplatser genom åren i Hälsinglands kommuner. På hemsidan hittar man forskning och skrifter om landskapets idrottshistoria samt register över föreningarnas jubileumsskrifter.

Profiler i Hälsingeidrotten och de som korats till Hälsinglands bästa idrottare genom åren redovisas.

Förutom detta ambitiösa arbete med hemsidan har Hälsingeföreningen ett forskarpris för dokumentation av Hälsinglands idrottshistoria. Ett medlemsblad kommer ut med fyra nummer om året och finns även att läsa på hemsidan.

Årsmöten har idrottshistoriska program och varje år arrangeras en medlemsresa. Senast två dagars resa till Stockholm med fotboll som tema och till Finnkampen.

Som synes likheter i verksamheten. Men också sådant som vi kan komplettera med och lära av. Hemsida har GHF diskuterat men hittills tvekat inför de krav som känns att den i så fall måste vara proffsigt och kunnigt skött, förnyad och aktuell. Men i facebook deltar vi.

GHF:s styrelse redovisade vår verksamhet och särskilt vad vi känner som något av vår profil. Hur vi hjälpt föreningar med jubileumsskrifter och hur vår förening har varit delaktig i flera idrottshistoriska böcker. Hur vi har samarbete med Arkiv Gävleborg och hur vi dokumenterar samt arkiverar bilder, film och video. Vi berättade om våra mycket välbesökta och uppskattade idrottskaféer i Ockelbo och Hofors.

Vi var samstämmiga om att medlemsvärkning är angelägen, men kan vara besvärlig. För värkning av nya medlemmar delar båda föreningarna ut information om verksamheten.

Samordning av verksamheten mellan föreningar och kommuner kan vara svårare i Hälsingland än i Gästrikland på grund av större spridning i landskapet. Vi var eniga om att vi inte tar ansvar för eller exponerar prissamlingar och dokumentation efter avlidna idrottsprofiler utan hänvisar till arkiv och föreningar.

Gästrikland har gott stöd administrativt och ekonomiskt av förbundet och SISU i sin verksamhet, bl.a. som redovisning av studiecirkel samt disponerar förbundets lokal för sammanträden och får bidrag till medlemsbladet. Föreningen i Hälsingland har hittills fungerat administrativt som specialförbunden i distriktet och erhållit ekonomiskt bidrag som sådant.

Parterna enades om att gemensamma träffar är av värde och bör ske minst vartannat år.

Från GHF:s styrelse deltog Lars Blomgren, Lillemor Forsberg, Ove Grip, Anders Hedbom, Gunnar Lindbom, Bo Nordlund, Anders Steffen och Lars-Vidar Ström.

Bild från Norrlandsmästerskapen i Fri idrott som hölls på Hällåsen arena i Söderhamn den 9–10 september 2017. Arrangörer: Söderhamns IF, Bollnäs FIK, Järvsö IF, Strands IF och Iggesunds IF i samarbete med Hälsinglands Friidrottsförbund HFIF.

Utbyte av erfarenheter med Upplands Idrottshistoriska Sällskap

Efter träffen i maj med Hälsingland följde vi söndagen den 15 oktober upp kontakterna med ett besök hos Upplands Idrottshistoriska Sällskap. Dess ordförande Bengt Carlsson, vice ordförande Lennart Bernström och sekreterare Sten Johansson hälsade oss välkomna till Uppsalas nya, gigantiska IFU Arena.

Ett givande och tagande av erfarenheter tog vid efter en gemensam lunch. Mycket verksamhet är identisk i våra föreningar, som idrottskaféer med profiler och föreningar, medlemsblad med idrottshistoria och reportage från verksamheten.

Innehåll och omfattning kan variera. Uppland ger som jämförelse ut två medlemsblad på våren och två på hösten och försöker anordna sex idrottskaféer om året. Ofta med hjälp av idrottsföreningarna runt om i landskapet. Där skiljer sig vår förening med färre sammankomster. Nyligen har upplänningarna kunnat lyssna till längdskidornas Rickard Grip, till "Posa" Serenius och Tre Kronors Curre Lundmark. Som erfaren och pensionerad sportjournalist tycks Bengt Carlsson numera på egen hand svara för de flesta artiklarna i "Uppländska Idrottsminnen".

Ekonomiska villkor och administrativa former skiljer sig en del. Upplands Idrottshistoriska Sällskap har 20 000 kr i bidrag från Upplands Idrottsförbund, men betalar såväl förbundet som andra för tjänster och hyreskostnader. Upplands styrelse administrerar på egen hand medlemsregistret med personnummer och utskick, som även innebär några påminnelser per år om icke betalda medlemsavgifter.

Gävleborgs Idrottsförbunds ekonomiska stöd till GHF är produktion av medlemsbladet och fri tillgång till konferenslokal för styrelsemöten. Dessutom lämnar även SISU ekonomiska bidrag för sammankomster. Våra styrelser var samstämmiga om att inte ta ansvar för prissamlingar och diverse förslag om idrottsmuseer.

Upplands Idrottshistoriska Sällskap har betydligt fler medlemmar, men är också ett större distrikt. Efter intensiv värvning närmar sig sällskapet 800 medlemmar som i enskild årsavgift betalar 150 kr, att jämföra med GHF:s 100 kr. Upplands sekreterare berättade, att ett lyckat drag var familjeavgift på 200 kr, vilket medförde fler kvinnor som medlemmar.

Efter avstämning av erfarenheter guidade Bengt Carlsson i den gigantiska IFU Arena med konferenslokaler, restaurang, träningslokaler. Mest imponerade en arena för innebandy med läktare i storlek och klass jämförbar med en modern hockeyhall. Dessutom hallar med ytterligare fyra planer för innebandy. Till sist tittade vi in i friidrottsarenan som påtagligt påminner om Gavlehovshallen. IFU Arena stod färdig 2016 till en kostnad av 280 miljoner. Den drivs som bolag av Uppsala Innebandyallians och Uppsala IF Friidrott med profileringen U, det vill säga ungdomsidrott.

Det moderna jättebygget dominerar det vidsträckta Gränby Sportfält. Där finns också sedan länge Almtunas ishockeyhall, UTK hallen och Relita Bandyhall.

Tillsammans avslutade vi gemenskapen på Studenternas idrottsplats med matchen mellan Sirius och Djurgården. Snabbt och intensivt spel med efterlängtdad seger för hemmalaget efter en rad av förluster.

Som åskådare från Gävle var vi något förvånade inför Studenternas åldriga fotbollstadion. Kanske tyckte vi oss känna igen något från det Strömvallen som i många avseenden dömdes ut.

Från GHF:s styrelse deltog Lillemor Forsberg, Nils Frölander, Ove Grip, Anders Hedbom, Gunnar Lindbom och Bo Nordlund.

Bo Nordlund

Lillemor Forsberg överlämnar böcker som ett tack från GHF till Uppsalas Idrottshistoriska Sällskap. Fr. v. ses Lillemor, Lennart Bernström v. ordf., Bengt Carlsson ordf. och Sten Johansson sekr.

Kassörens ruta:

Våra medlemmar: Sune Karlsson Hedesunda och Torvald Åkerlöf Gävle
har lämnat oss i stor sorg och saknad.

Nya medlemmarna:

Ulf Jansson Sundborn, Anita Drugge och Lennart Pettersson Hofors och Ingemar Björklund Gävle
hälsas välkomna till föreningen

Bankgiro: 5602-3559 alt. Plusgiro 816067-3

Är våra konton för medlemsavgiften!

Anmodan om inbetalning av medlemsavgiften för 2018 kommer med Medlemsblad nr 1 år 2018

Har du glömt avgiften för 2017?

Det är aldrig försent!

Tack för ditt stöd!

Medlemsavgiften är:

Förbund/Företag: 200 kr, Förening 150 kr och enskild medlem 100/år.

Medlemsantalet är 307

263 är enskilda + 35 föreningar + 9 Idrotts och Specialförbund

OBS! Maila oss din adressändring till curt.larsson@gavlenet.se alt. 070-6656121

Genom mail får du påminnelse om aktuella händelser kring vår verksamhet.

Vi hoppas på ännu bättre stöd för att bevara allas vår Idrottshistoria!

Medlemsavgifterna är vår största inkomstkälla och vi vill bli fler:

Ekonomisk redovisning per den 2017-10-18

Tillgångar:

Plus-Giro/Bankgiro	49,769:43
Kassa	0:-
Summa:	49,769:43

Skulder:

Balanserat resultat	49,769:43
Skulder	0:-
Summa:	49,769:43

Redovisning för medlemsresan till Skutskärs Bandy och Strömsberg

Utgifter: 16,838 kr Ink: 4,850 kr = - 5,988 kr mot budgeterat 6000 kr

Vi har tacksamt emottaget stödet från Gävleborgs Idrottsförbund!

Vår förening arbetar för att bevara och berätta om Gästrikheidrottens historia. Vi samarbetar med förbund och föreningar och deltar i deras arbete med sin historia. Vi dokumenterar och uppmärksammar jubilerande föreningar och distriktets idrottsprofiler. Vi har gott samarbete med Gävleborgs Idrottsförbund och SISU.

Vår verksamhet är ekonomiskt helt beroende av medlemskap i föreningen. Som medlem kan Du på våren delta i en subventionerad medlemsresa i idrottens och kulturens tecken. Vid träffar, idrottskaféer och årsmöten möter Du intressanta idrottsprofiler och får se idrottshistoria i unika filmer, och vi bjuder på servering! Två gånger per år erhåller Du vårt medlemsblad.